

شبکه بندی بازارهای دوره ای محلی در استان گیلان

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۳/۱۳

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۲/۱۲

آثیز عزمی* (دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران)
دکتر سید حسن مطیعی لئگرودی (عضو هیات علمی گروه جغرافیای انسانی دانشگاه تهران)
دکتر مجتبی قدیری مقصوم (عضو هیات علمی گروه جغرافیای انسانی دانشگاه تهران)
دکتر محمد رضا رضوانی (عضو هیات علمی گروه جغرافیای انسانی دانشگاه تهران)

چکیده

فروشنده‌گان بازارهای دوره ای محلی در استان گیلان به صورت چرخشی در هر یک از شهرهای این استان در یک یا چند روز از روزهای هفته اقدام به فروش محصول خود می‌نمایند. این امر منجر به ایجاد یک شبکه بازاری وسیع در سراسر منطقه می‌گردد. در این مقاله به چگونگی برقراری آن و تاثیرات این شبکه از طریق رسم شبکه بندی‌های موجود پرداخته می‌شود.

روش تحقیق این پژوهش کیفی است. حجم نمونه نیز از طریق نمونه گیری وضعی انتخاب شده که تعداد آن برابر با ۱۰۸ نفر از فروشنده‌گان در ۹ شهر بازاری استان گیلان می‌باشد. در انتخاب شهرها، از نمونه گیری طبقه‌ای استفاده شده است. در درون هر شهر نیز از روش نمونه گیری گلوله برfü برای انتخاب فروشنده‌گان بهره برده شد. نرم افزارهای مورد استفاده نیز GIS و ARC UCINET می‌باشد.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بازارهای دوره ای محلی دارای چهار شبکه شمال غرب، غرب، شمال شرق و شرق، در استان گیلان می‌باشند. بازارهای مزبور دارای همپوشی بوده و این امر موجب شده است که کل استان تحت این شبکه بازاری قرار گیرد. همچنین بازار بندر انزلی و ماسال نقش مرکزی را دارا بوده که کلیه بازاریان در سراسر گیلان در این شهرها جمع می‌شوند و به نوعی این بازارها، مراکز گردشگری فروشنده‌گان کل استان به شمار می‌روند.

واژه‌های کلیدی:

شبکه بندی، بازار دوره ای محلی، استان گیلان

*نویسنده رابط: aeizhazmi@gmail.com

مقدمه

بازارهای دوره ای محلی به عنوان مکان هایی برای خرید و فروش محصولات مختلف نقش مهمی در اقتصاد استان گیلان بر عهده دارند. در این بازارها فروشنده‌گان به صورت دوره ای از نظر زمانی و مکانی به چرخش در کل استان می‌پردازند. به این شکل که در هر یک از روزهای هفته در یکی از شهرهای گیلان محصولات خود را عرضه می‌کنند. شناسایی روند زمانی و مکانی حرکت این فروشنده‌گان دوره ای می‌تواند نقش مهمی در تقویت این ساختارهای سنتی اقتصادی در کل استان باشد و شرایط را برای توسعه اقتصادی منطقه فراهم نماید. در عین حال این امکان را پیدید می‌آورد تا با شناخت نقاط قوت و ضعف آن، کاستی‌های احتمالی برطرف و نقاط مثبت تقویت شود. این مقاله با هدف بررسی شبکه‌ی مکانی بازارهای دوره ای محلی تدوین شده است و در جستجوی پاسخ به سؤالات زیر است:

- شبکه بندی بازارهای دوره ای محلی در گیلان چگونه است؟
- سطح بندی بازارهای دوره ای محلی در گیلان چگونه است؟

پیشینه تحقیق

اغلب بازار را محلی برای خرید و فروش و داد و ستد می‌دانند بازار علاوه بر نقش اقتصادی، نقش تفریحی و سیاسی نیز دارد(بزی و همکاران: ۱۳۸۷: ۵). بازار بهترین معیار جهت شناخت اصال شهرهای اسلامی است و از این رو بازار از اهمیت به سزایی در ساختار شهری ایران برخوردار می‌باشد(معتمدی مهر و همکاران: ۱۳۸۹: ۱۰۱). بازار به عنوان کانون بخش مرکزی و قلب و روح شهر، جایی است که آثار، علائم، حوادث تاریخی، مذهبی، فرهنگی و سیاسی و ... در آن بسیار گویاتر است(شکوئی: ۱۳۴۸: ۲۶). در گذشته بازارها، کارکردی عملی داشتند و از حدود یک یا چند ده و یک یا چند قبیله تجاوز نمی‌کرد. بر اثر پیشرفت دانش بشر، حمل و نقل و گسترش ارتباطات روز به روز بر وسعت بازار افزوده گردید(پوراحمد: ۱۳۷۶: ۲۶). بدین ترتیب جایگاه و مطالعه شهر و اجزا شهر که یکی از پدیده‌های انسانی است، در چارچوب جغرافیا روشن است و بازارها به عنوان قطب اقتصادی و یکی از اجزا شهرها از دیرباز نقش عمده ای در ساختار و تکوین شهرها داشته‌اند که همواره خود نیز تحت تاثیر عوامل جغرافیایی مختلف تغییر و تحول یافته‌اند(اژدر: ۱۳۸۴: ۲). بازار در طول زمان موجب پیدایش شهرهای تجاری مختلف بوده و در عین حال خود یکی از عوامل افزایش جمعیت و توسعه شهرهاست که در نقش و کارکرد تجاری شهرها موثر است(نظریان و همکاران: ۱۳۸۹).

نخستین تلاش برای شرح الگوهای مکانی در ارتباط با بازار فروش و مصرف را فون تانن^۱ انجام داده است. به طوری که، نظریه وی به عنوان چارچوبی برای سیاست مکانی، بسیاری از جغرافی دانان و اقتصاد دانان شده است. این مدل با وجود قدیمی بودن و اشکالاتی که به آن وارد شده است، هنوز هم اعتبار زیادی دارد. فون تانن در این مدل رابطه بین فاصله از مرکز شهر، قیمت محصولات کشاورزی و کاربری های زمین را با دوایر متعدد مرکز نشان داده است. در این مدل مکان یابی کشاورزی، اراضی زراعی نزدیک به مرکز شهر و بازار به تولید کالاهای پر حجم و فاسدشدنی مانند سبزی، میوه، گوشت و لبیت اختصاص داده می شود تا این کالاهای سریع تر به بازار مصرف برسند و حمل و نقل نیز ارزان تر تمام شود. نواحی دورتر از مرکز شهری به طور گستردگی به گیاهان مرتتعی، تولید غلات تجاری و گله داری اختصاص می یابد.

اما مهم ترین نظریه ای که به طور مستقیم در برنامه ریزی منطقه ای وارد شده نظریه مکان مرکزی با نام والتر کریستالر و کار وی در سال ۱۹۳۳ می باشد. این نظریه با کوچکترین واحد سکونتگاهی که کالاهای خدمات را برای محدوده اطراف خود تهیه می کند، آغاز گردید. در حقیقت وی معتقد است که در الگوی وی کم ترین نیاز سفری برای تهیه خدمات وجود خواهد داشت. وی فرض نمود که پراکنش جمعیتی در منطقه کاملاً برابر است و قدرت خرید یکسان است. او فرض نمود که وضعیت شش گوش کم ترین میزان سفر برای خرید کالا را مهیا می کند. او بیان نمود که سلسله مراتب سکونتگاهی با اندازه مکان مرتبط است.

اما برخی از مفاهیم این نظریه توسط لوش(۱۹۳۹)، دیوسن(۱۹۷۹)، بیون(۱۹۷۹)، بربی و گریسون(۱۹۸۵) و دیگران تداوم و تکامل یافته است لوش نیز همانند کریستالر از کوچک ترین واحد سکونتگاهی شروع کرد اما مسیری متفاوت طی نمود. او فرض نمود که با افزایش فاصله، هزینه ها افزایش یافته و در نتیجه تقاضا کم تر می شود. به عبارتی در لبه بازار تقاضا کم ترین است. این مساله سبب تشکیل مخروط تقاضایی می شود(بانگ: ۱۹۷۳: ۱۳۶-۱۳۷).

در این نظریه، نقش عمله سکونتگاه های روستایی، عمل کردن به عنوان بازار یا مرکز خدمات است. بنابراین مهم ترین متغیرها، میزان جمعیت و درجه مرکزیت است که می توان آن را به وسیله‌ی دو مفهوم جمعیت آستانه (حداقل جمعیت لازم برای یک کالا یا خدمات است، که سودآوری قابل توجهی نیز داشته باشد) و برد یک کالا (که حداقل فاصله ای است که مردم برای خرید یک کالا یا خدمات سفر می کنند) اندازه گیری کرد. همچنین یافته های بررسی کلاهوس و دتمان در آفریقا،

^۱ Von Thunen

آمریکای لاتین و آسیا نشان داده که در نواحی روستایی بازارهای موقت (سالانه، فصلی، هفتگی، دوره ای) نقش عمده ای را در مقیاس محلی و حتی منطقه ای از نظر مبادله اقتصادی ایفاء می کنند. استاین برای اولین بار ارتباط بین آستانه عرضه کننده و برد کالا که سبب تحرک در بازار می شود، شناسایی کرد. یافته های وی نشان داد، فروشنده‌گان متوجه می توانند حدود ناحیه هایی که آستانه آنان را احاطه کرده، وسیع تر نمایند. به طوری که هنگامی برد کالا کم تر از آستانه مصرف کننده باشد، عرضه کننده‌گان متوجه می شوند. اسکینر در چین نشان داد، تراکم و حجم تقاضای جمعیت، دوره زمانی بازارهای ادواری را تعیین می کند. در منطقه مورد مطالعه او، بازار در مراکز کوچک به صورت ادواری و در مراکز بزرگ دائمی فعالیت می کرد که تاییدی بر دیدگاه فوق بود(شفیعی ثابت و دیگران: ۱۳۸۶: ۴).

بارت^۱ (۱۹۹۶)، دو تئوری را در زمینه توسعه بازار با استفاده از رویکرد جغرافیایی ارائه داد که شامل تئوری مکان مرکزی و تئوری پخش بود. در تئوری مکان مرکزی اشنایدر^۲ (۱۹۴۵-۴۶) وی، شهرهای بازاری را از طریق جریانات کالا و خدمات و حرکات تجار و مصرف کننده‌گان شناسایی کرد. این پیوندهای فضایی منجر به شبکه های بازاریابی سلسله مراتبی و برخوردار از پسکرانه های شش ضلعی مداخل و دارای همپوشی می شود. مفهوم این شبکه سلسله مراتبی این است که تجارت در بین مراکز کوچک دهقانی صورت می گیرد و دارای نرخ های مختلفی با توجه به موقعیت هر یک در ارتباط با پسکرانه آن ها است.

بر طبق این نظریه فروشنده‌گان بازارهای دوره ای می توانند کالاهای اساسی را در چند بازار و با یک برنامه منظم بگردانند و این عامل سودآوری آنها را تضمین می کند. به عبارتی به جای استفاده از وظایف مکان مرکزی ثابت، می توان از طریق وظایف گردشی، به کمک چرخش، سیستم مکان مرکزی را حفظ کرد. طول مدت ادوار بازار بسیار متغیر است. معمولاً هر قدر جمعیت و درآمد بیشتر باشد، کل تجارت بیشتر و طول دوره کوتاه تر می شود. هر جا میزان تقاضای کالا به قدر کافی بالا باشد، بازار هر روز باز می شود و مکان مرکزی دائم شکل می گیرد و هر جا تقاضا کم باشد، فاصله ادوار چنان طولانی می شود که فراهم آمدن خدمات ناحیه اصولاً قطع می شود(هاگت: ۲۰۵: ۱۳۸۶)

در این رابطه مالونی^۳ (۱۹۸۶) در مطالعه ای در هند فهمید که در سلسله مراتب شهری، بین موقعیت مکانی شهری که در آن بازار وجود دارد با اندازه بازار دوره ای رابطه مثبت معنی داری وجود

¹ Barret

² Schneider

³ Malony

دارد. به عبارتی بازار دوره ای که در شهر مرکزی وجود دارد، متمم بازارهای دوره ای کوچکی است که در شهرهای کوچک اطراف قرار دارد و این مساله در زمینه نوع کارکرد آن ها نیز صادق است. مطالعات متعددی بر رفتار خریداران و مصرف کنندگان در بازارهای دوره ای صورت گرفته است. مطالعات برومی^۱ (۱۹۷۴:۱۹۹۸)، اسمیت^۲ (۱۹۷۸:۱۹۸۰) و موسر^۳ (۱۹۸۰) نشان می دهند که بین جمعیت، درآمد، رفتار مصرف کنندگان و فاصله با تعداد فروشنده‌گان و اهمیت بازار رابطه وجود دارد. همچنین سیاست‌ها و مداخلات دولت در تقویت یک بازار یا تضعیف و به حاشیه بردن و یا کاهش اهمیت آن نقش موثری دارد. این «قابلیت دسترسی» از دیگر نکات مهمی است که در بهره‌گیری خدمات از شهرها موثر است. این قابلیت دسترسی، در فاصله بازار، توانایی جابه جایی بومیان و مکان بومیان مشخص می شود(موزلی:۱۹۷۹). البته استفاده از وسائل حمل و نقل این مساله را تا حدودی تحت تاثیر قرار داده به شکلی که روزتاییان می توانند برای خرید محصولات با کیفیت بهتر مسافت‌های بیش تری را طی نمایند.

بازار و چگونگی توزیع آن از نظریه پخش تبعیت می کند. در نظریه پخش که توسط هاگستراند^۴ (۱۹۵۲) مطرح شده، سه مرحله وجود دارد. اول: مراکز چندگانه پذیرش ظاهر می شوند. دوم مراکز جدید رشد کرده و با مراکز پذیرش اولیه رقابت می کنند. سوم مرحله ای اشیاع است که در این مرحله، مرکز جدیدی دست کم در نزدیکی مرکز قبلی بوجود نمی آید. در این فرایند، رویکرد نفوذ بالا به پایین بازار در نظر است. بارت(۱۹۸۶) در مطالعاتی که در زمینه پخش انجام داده، معتقد است که فرایند پخش سبب شده که بازار در ارتباط با بسیاری از تغییرات از قبیل بهبود شرایط اجتماعی، اقتصادی و تامین حمل و نقل به طور نسبی رشد کند.

۳. روش تحقیق

روش شناسی تحقیق این پژوهش، کیفی بوده است. در روش کیفی از روش نمونه گیری گلوله برfü استفاده شد. حجم نمونه نیز بر اساس روش نمونه گیری وضعی انتخاب شد(جدول شماره ۱). بازار جمع آوری اطلاعات نیز از طریق مصاحبه سیستماتیک بوده است. تعداد شهرهای مورد بررسی،

¹ Bromley

² Smith

³ Moser

⁴ Hagerstrand

شامل ۹ شهر است که معیار انتخاب شهرها بر اساس نمونه گیری طبقه ای بوده و شهرها به شکلی انتخاب شدند که پراکنده‌گی نسبی در کل استان گیلان داشته تا امکان بررسی تمامی شبکه های موجود میسر گردد.

جدول ۱- جامعه آماری تحقیق

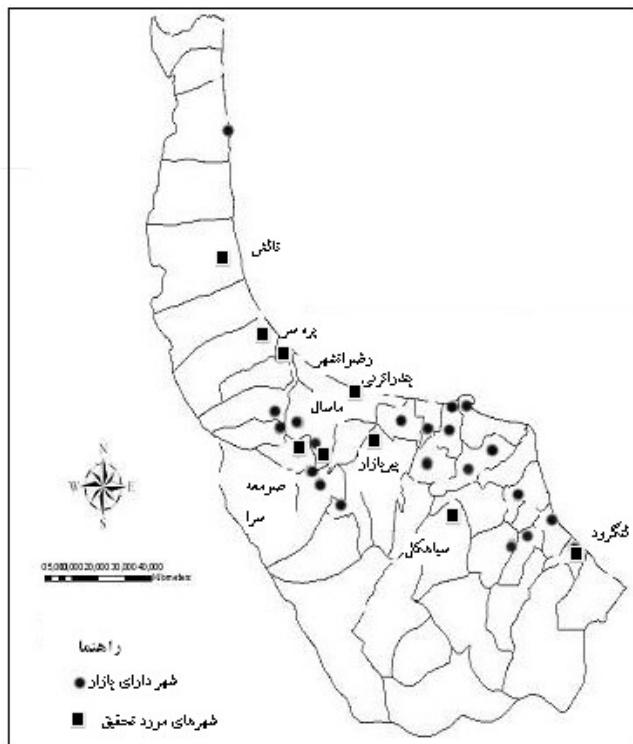
نام شهر	تعداد کل جامعه نمونه	نام شهر	تعداد کل جامعه نمونه
انزلی	۱۳	سیاهکل	۱۲
پره سر	۱۰	صومعه سرا	۱۰
پیربازار	۹	لنگرود	۱۶
تالش	۱۱	ماسال	۱۵
روضوانشهر	۱۲	کل	۱۰۸

روش کار بدین شکل است که ابتدا با کمک نرم افزار ARC GIS مسیرهایی را که فروشنده‌گان به صورت دائم در هر یک از روزهای هفته برای فروش محصول طی می کنند، را ترسیم نموده و در نهایت با کمک UCINET جریان های موجود بین فروشنده‌گان مشخص می شود.

۴. منطقه مورد مطالعه

استان گیلان بین ۳۶ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۲۷ دقیقه عرض شمالی و ۴۸ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۳۴ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار دارد و رود تمشک که بین چابکسر و رامسر جاری است، آن را از استان مازندران جدا می کند(سایت ایرانگردی و جهانگردی: ۱۳۸۸). استان گیلان از شمال به دریای خزر و کشورهای مستقل آذربایجان، از جنوب به استان زنجان و قزوین و رشته کوه های البرز از شرق به استان مازندران و از غرب و شمال غربی به استان اردبیل محدود است. این استان بالغ بر ۱۴۷۱۴ هزار کیلومتر مربع مساحت دارد. کم ترین فاصله کوه از دریای کaspیین (در حویق) نزدیک به ۳ کیلومتر و بیش ترین فاصله آن از دریا (در امام زاده هاشم)، حدود ۵۰ کیلومتر است. طول آن از شمال باختری به جنوب خاوری، ۲۳۵ کیلومتر و پهنهای آن، از ۲۵ تا ۱۰۵ کیلومتر تغییر می کند. رشته کوه های البرز با ارتفاع متوسط ۳۰۰۰ متر، همانند دیواری در باختر و جنوب گیلان کشیده شده است(سایت وارش: ۱۳۸۸)(نقشه ۱).

نقشه ۱: محدوده مورد مطالعه



اطلاعات توصیفی تحقیق

متوسط سنی فروشنده‌گان حاکی از میانسالی آنان دارد. حداقل و حداقل جامعه آماری نشان می‌دهد که تقریباً تمامی گروه‌های سنی با بازارهای دوره ای محلی در ارتباط اند (جدول ۲).

جدول ۲، گروه‌های سنی

فروشنده‌گان	وضعیت سنی	
۱۸	حداقل سن	
۸۲	حداکثر سن	
۴۴	متوسط سن	
۱۳	فراوانی	بدون پاسخ
۴/۳۳	درصد	

مأخذ: کارمیدانی نگارنده‌گان: ۱۳۸۹

در جدول ۳، نشان می‌دهد که تعداد مردان در نمونه تحقیق از زنان بیش تر بوده است.

جدول ۳، وضعیت جنسیتی

فروشنده‌گان		جنسیت
درصد	فراآنی	
۷۴/۰۷	۷۹	مرد
۲۵/۹۳	۲۹	زن
۱۰۰	۱۰۸	جمع کل

ماخذ: کارمیدانی نگارندگان: ۱۳۸۹

در جدول ۴، نشان داده شده است که بازارهای دوره ای محلی بیش تر عرصه افراد متاهل است.

این موضوع در بین بیش تر فروشنده‌گان دیده می شود.

جدول ۴، وضعیت تأهل

فروشنده‌گان		وضعیت تأهل
درصد	فراآنی	
۱۰	۵	مجرد
۸۶/۷	۹۳	متاهل
۳/۳	۱۰	بدون پاسخ
۱۰۰	۱۰۸	جمع کل

ماخذ: کارمیدانی نگارندگان: ۱۳۸۹

بخش قابل توجهی از فروشنده‌گان بی سواد بوده (۳۸٪ درصد) و تعداد افراد با تحصیلات بالا در میان آنان بسیار کم بوده است. این نشان می دهد که عمدتاً افراد با سطوح تحصیلات پایین به اشتغال در بازارهای دوره ای محلی می پردازند. (جدول ۵).

جدول ۵، وضعیت تحصیلی

فروشنده‌گان		وضعیت تحصیلی
درصد	فراآنی	
۴۶/۰۱	۵۰	بی سواد
۲۷/۷۷	۳۰	خواندن و نوشتن
۱۸/۵۱	۲۰	زیر دیپلم
۵/۰۵	۶	کارشناسی ارشد
۲/۱۶	۲	بدون پاسخ
۱۰۰	۱۰۸	جمع کل

ماخذ: کارمیدانی نگارندگان: ۱۳۸۹

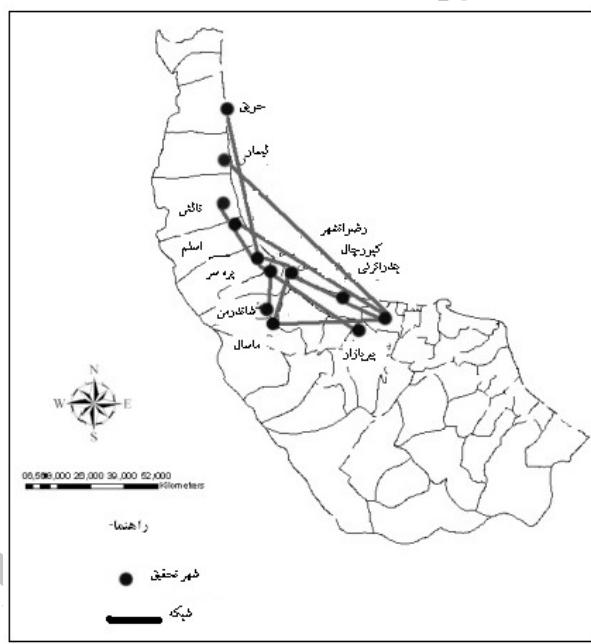
یافته های استنباطی تحقیق

در این بخش برای بررسی یافته های تحقیق، ابتدا مسیرهای فروشندها در منطقه ترسیم شده و در ادامه به تعیین موقعیت هر یک از این بازارها پرداخته می شود. یافته های تحقیق به قرار زیر هستند:

ا: شیکہ شمال غرب:

در این بخش شبکه بنده بازارها در قسمت شمال غرب ترسیم شده است. همان طور که مشخص است، این شبکه بنده ساده بوده و از ارتباطات کمی برخوردار است. این نشان می دهد که فروشنده‌گان در انتخاب شهر مدنظر خود با چالش کم تری روبرو بوده و شهرهای رقیب در روزهای مشابه کم بوده است. در این شبکه، مشخص است که خمام با چهار شهر ارتباط داشته و لذا نقش مرکزی را دارد(نقشه ۲).

نقشه ۲: شبکه بازاری شمال غرب

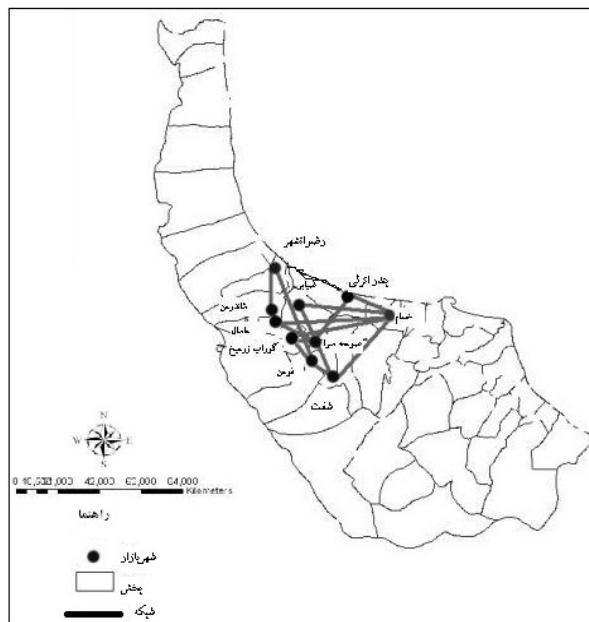


شیکه شمال:

ارتباطات این شبکه، نسبت به شبکه قبلی بیش تر است که نشان از حرکت متنوع فروشنده‌گان به مقاصد مختلف دارد. هر چه شبکه پیچیده تر باشد، نشان می‌دهد که انتخاب‌های متعددی برای

فروشنده‌گان جهت انتخاب شهر بازار مطرح بوده است. در این شبکه بیش ترین ارتباطات ورودی و خروجی در شهر بازاری خمام و در مرتبه دوم صومعه سرا بوده است(نقشه ۳).

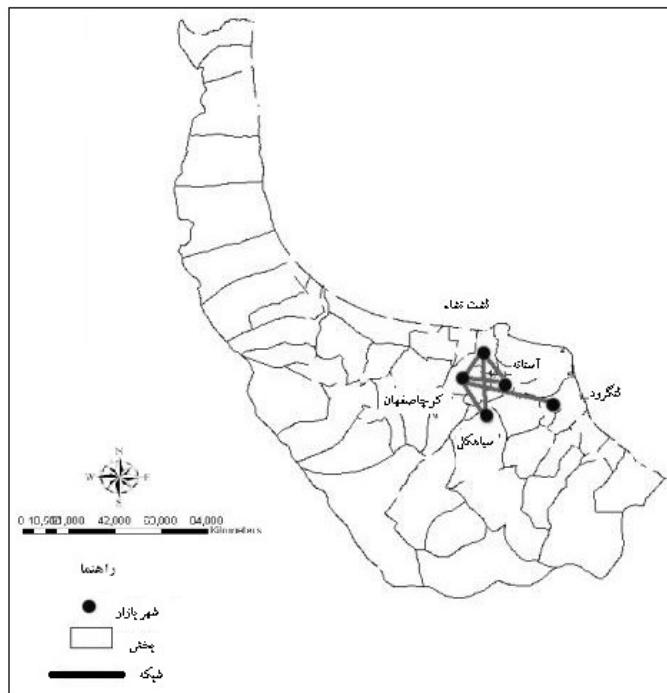
نقشه ۳: شبکه بازاری شمال



۳: شبکه شمال شرق:

در شبکه بازاری شمال شرق، ارتباطات ساده بوده و بیش ترین ورودی و خروجی ها در شهر بازاری کوچصفهان بوده است. به عبارتی انتخاب بازار برای فروشنده‌گان بازاری محدود بوده است(نقشه ۴)

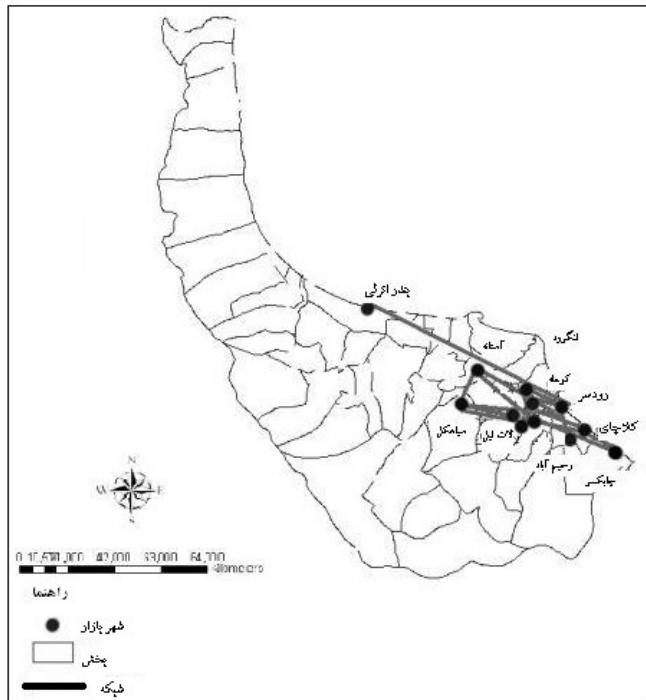
نقشه ۴: شبکه بازاری شمال شرق



۴: شبکه شرق:

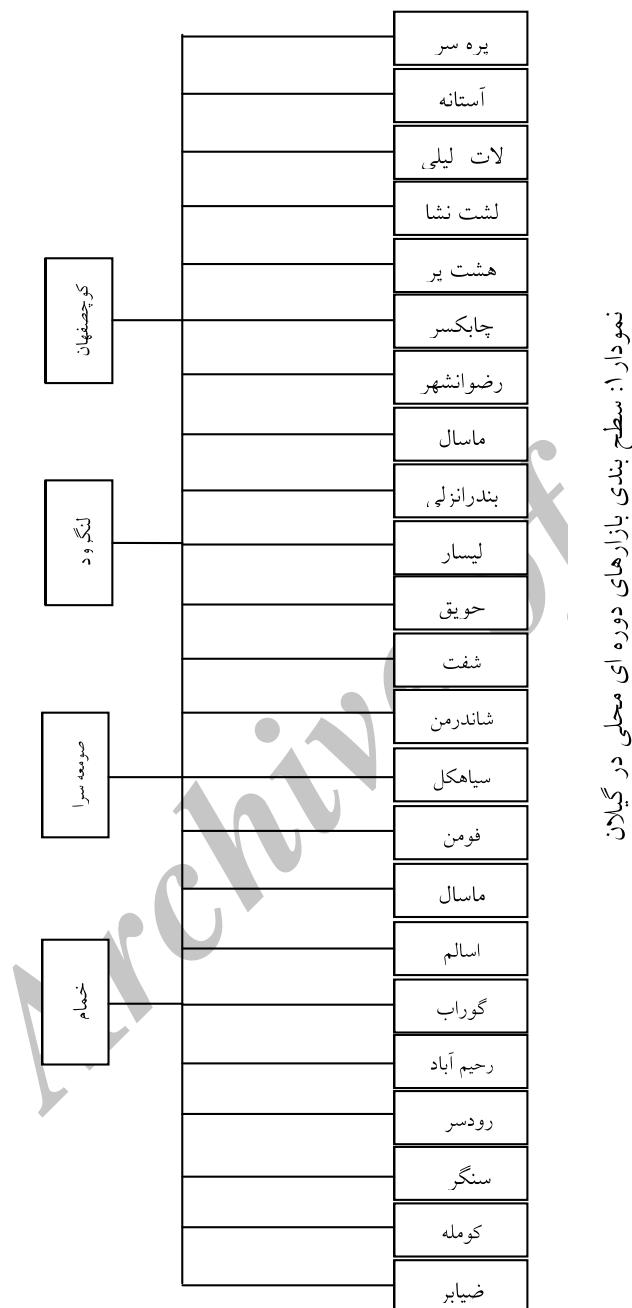
این شبکه یک شبکه‌ی پیچیده بوده که بیش ترین ورودی‌ها و خروجی‌ها بر عهده شهر لنگرود بوده است. این تعدد مسیرها به علت وجود بازارهای هم تراز و متعدد در منطقه مزبور است که سبب شده تا رقابت زیادی بین شهرها برای جذب بیش تر فروشنده‌گان صورت بگیرد(نقشه ۵).

نقشه ۵: شبکه بازاری شرق



تفسیر شبکه ها:

در این نقشه هایی که رسم شد، مشخص گردید که در هر چهار منطقه، چهار شهر خمام، کوچصفهان، صومعه سرا و لنگرود نقش مرکزی را برای بازارهای دوره ای محلی دارند. در کنار این مساله نکته دیگر این است که در سه شبکه از چهار شبکه بندر انزلی وجود دارد. این عامل سبب گردیده که بندر انزلی از بازاری پر جنب و جوش برخوردار باشد که از جمله علت های آن جاذبه گردشگری این شهر می باشد که خریداران فراوانی را از سایر نواحی به بازارهای خود جذب می کنند. اگر بر اساس مشاهدات و نقشه هایی که ترسیم شده، خواسته شود تا سلسله مراتب بازارهای دوره ای محلی در استان گیلان ترسیم شود، با ساختاری دو سطحی مواجه خواهیم شد که در نمودار ۱ مشخص شده است.



تحلیل شبکه فروشنده‌گان بازارهای دوره ای محلی

در این روش ارتباطات بین فروشنده‌گان بازارها بررسی می‌گردد. به عبارتی اگر بین دو بازار ارتباطات و سفرهای تجاری وجود داشته باشد، با یک خط مشخص می‌شود و در غیر این صورت هیچ خطی بین بازارها ترسیم نمی‌شود. این اقدام، این امکان را برای ما پدید می‌آورد که مشخص سازیم که چه بازارهایی بیش ترین نقش کانونی را دارند و چه بازارهایی منزوى هستند. بدین شکل که هر چه خطوط ارتباطی ورودی و خروجی به شهر بازاری بیش تر باشد، نشاندهنده اهمیت محوری آن بازار است و بر عکس.

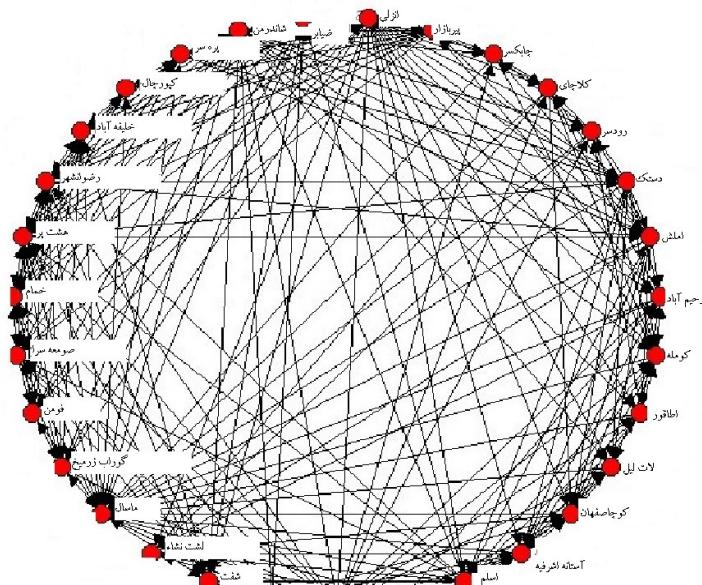
در این تحقیق از کل ۴۵ بازار دوره ای محلی گیلان، ۳۱ بازار توسط فروشنده‌گان دوره ای مورد استفاده قرار می‌گیرند. مابقی بازارها، بازارهایی محلی می‌باشند و تنها فروشنده‌گان همان شهر یا روستاهای اطراف برای فروش به آن منطقه می‌آیند. به عبارتی منزوى می‌باشند.
جهت این کار یک ماتریسی تشکیل می‌شود. ۳۱ شهر بازاری وارد ماتریس می‌گردد. ارتباط بین بازارها با عدد یک و عدم ارتباط بین بازارها با عدد ۰ مشخص می‌شود(جدول ۶).

جدول ۶: ماتریس شبکه بازارهای دوره ای محلی

	آستانه اشرفیه	آستانه آبدان	آستانه طارم	آستانه ایوان	آستانه نوشهر	آستانه اسلام	آستانه هشتپر
آستانه اشرفیه							
اطافور							
آملش							
ازرقی							
پرده سر							
پیرنیاز							
چلکسر							
شلیله آبدان							
خمام							
دستگ							
رسیم آبدان							
ردبو شهر							
روودسر							
سیاهکل							
شلدرمن							
شفت							
صومعه سرا							
ضیابر							
فون							
کبورچل							
کلاچای							
کوچپاسنهان							
کومنه							
گوراب زمیح							
لات لیل							
لشت نشا							
لشکرود							
لیسلر							
ملسلان							
هشتپر							

در نمودار ۲، شبکه بندهی بازارهای دوره ای محلی ترسیم شده است. این شبکه ارتباطات بین بازارها را نشان می دهد. به عبارتی نشان می دهد که فروشنده‌گان کدام بازار دوره ای محلی در روز دیگر به بازار دیگر می روند. این نمودار نشان می دهد که کدام شهرهای بازاری با هم ارتباط دارند. هر چه تعداد ورودی و خروجی ها بیشتر باشد، نشاندهنده اهمیت بیشتر بازار است. از طرفی این عامل باعث می شود که تعداد فروشنده‌گان و به تبع آن خریداران در این بازارها افزایش یابد. در نمودار ۲، بازار انزلی بیشترین ورودی و خروجی و پره سر کم ترین ورودی و خروجی را دارد.

نمودار ۲: تحلیل شبکه بازارهای دوره ای محلی در گیلان



نتیجه‌گیری

در این تحقیق شبکه بازارهای دوره ای محلی در چهار حوزه شمال غرب، شمال، شمال شرق و شرق ترسیم شد. این شبکه دیدگاه فضایی کریستال را تایید می کند که بر طبق آن بازارهای دوره ای محلی به واسطه زیر پوشش قرار دادن مجموعه روستاهای و شهرهای خود و به واسطه کمبود تقاضا به جای ایجاد شش بازار دوره ای در شش شهر، در شش روز هفته به چرخش می پردازنند. همچنین

منطبق بر دیدگاه لوش است که معتقد بود که این شبکه بازاری هیچ الزامی بر تبعیت از الگوی شش ضلعی کریستال ندارد.

در ادامه اشاره گردید که بازارهای دوره ای محلی در دو شهر بندر انزلی و ماسال نقش کانونی و محوری داشته و اکثر فروشنده‌گان بازار، دست کم یک روز را در یکی از این دو شهر می‌گذارند. به عبارتی بازار فوق محل گرد همایی فروشنده‌گان بازار دوره ای محلی است. در عین حال شهرهای کوچصفهان، خمام، لنگرود و صومعه سرا در سطح دوم سطح بندی بازارهای دوره ای محلی قرار می‌گیرند. مدل ترسیم شده از یک الگوی منظم و شبه ستاره ای تبعیت می‌کند که گواه آن است که شبکه مزبور تا حد زیادی متعادل و عادلانه بوده و توزیع بازارها و ارتباطات به شکلی مناسب صورت گرفته است.

در پایان پیشنهادهای زیر ارائه می‌شوند:

- بازارهای دوره ای محلی به واسطه گسترش شهرها به تدریج اهمیت خود را از دست می‌دهند و به صورت بازارهای دائمی ظاهر می‌شوند و خصلت دوره ای بودن خود را از دست می‌دهند. نمونه‌ی آن شهر لاهیجان است. در عین این که این تغییر و تحول طبیعی و از نظر اقتصادی منطقی است، اما به واسطه‌ی اهمیت بازارهای دوره ای محلی به عنوان نوعی میراث معنوی و فرهنگی، حفظ و سیاست آن به شکل سنتی از اهمیت زیادی برخوردار است؛
- گسترش ارتباطات و جاده‌های وسیع از دیگر عواملی است که بر عملکرد بازارهای دوره ای محلی تاثیر گذارد است. به طور کلی گیلان دارای یکی از پیچیده‌ترین و گستردۀ ترین شبکه‌های ارتباطی است که این امر سبب شده تا افراد به سهولت بتوانند از این راه‌ها به شهرهای مجاور رفته و نیازهای خود را تامین کنند. این مساله در عین تسهیل کردن امر رفت و آمد فروشنده‌گان خود به عنوان خطری بالقوه برای بازارها محسوب می‌شوند. زیرا دیگر خریداران نیازی ندارند که تا روز بازار، متظر بمانند و می‌توانند در هر زمان نیاز خود را از شهرهای مجاور با هزینه کم تامین نمایند. این مساله ضرورت توجه برنامه ریزان را می‌طلبد؛
- فروشگاه‌های مدرن و تنوع کالاهای عرضه شده در آن‌ها از دیگر خطرات این بازارها است که می‌توانند رقیبی جدی برای بازارهای دوره ای محلی به حساب آیند. در این رابطه با توجه به تغییر الگوی مصرف در طی سال‌های اخیر ضرورت برنامه ریزی برای بازارهای مزبور به شکلی که بازارها و فروشگاه‌ها به جای رقابت به عنوان عناصری مکمل یکدیگر به حساب آیند، ضروری است.

منابع و مأخذ:

۱. اژدر، سوسن. ۱۳۸۴. بررسی تاثیر عوامل جغرافیایی در ساختار بازار شهر یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه یزد. ۱۴۳ صفحه.
۲. بزی و خ. ش. شرافت، ۱۳۸۷. تاملی بر بازار هفتگی آق قلا و اثرات اقتصادی و اجتماعی آن. مجله فضای جغرافیایی. سال هشتم، شماره ۲۴: ۱-۲۲.
۳. بی نام. ۱۳۸۶. استان گیلان، سایت ایرانگردی-جهانگردی . <http://iran-travel.blogfa.co>
۴. بی نام. ۱۳۸۸. موقعیت جغرافیایی استان گیلان، سایت وارش <http://shomal-e-sarsabz.mihanblog.com>
۵. پوراحمد، احمد. ۱۳۷۶. جغرافیا و کارکردهای بازار کرمان. انتشارات مرکز کرمان شناسی. ۲۶.
۶. شفیعی ثابت، ن. مهدوی وفا. ح. برای طرقی، ا، بازن. ۱۳۸۶. نقش بازارچه های هفتگی روستایی در تحولات اقتصادی روستاهای استان تهران. ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران. تهران. بیست و هشتم بهمن ماه. ۲۱-۱۸.
۷. شکوئی ح. ۱۳۴۸. جغرافیای شهری، انتشارات دانشگاه تبریز. ۳۵۳ صفحه.
۸. معتمدی مهر. ا، مطیع دوست کومله. ۱۳۸۹. نقش پارک بازار لنگرود در تغییرات فضایی شهر. مجله آمایش محیط. زمستان. سال سوم. شماره ۱۱: ۶۳-۲۷
۹. نظریان. ا، میربھایی. م. ۱۳۸۹. نقش ساختاری قومی در دو قطبی شدن مراکز تجاری (بازار) شهر زاهدان. مجله آمایش محیط. تابستان. سال سوم. شماره ۴: ۹-۱۹.
۱۰. هاگت، پ. ۱۳۸۶. جغرافیا ترکیبی نو. ترجمه شاپور گودرزی نژاد. انتشارات سمت. صفحه ۲۰۵.
11. Bromley. R. D. F. 1998. Market-place trading and the transformation of retail place in the expanding Latin American city. *Urban Studies* 35(8), 1311–1333
12. Bromley. R J .1974. The organization of quito's urban markets: towards a reinterpretation of periodic central places. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 62:30-43.
13. Bunge. W.1973. Theoretical Geography. Lund Studies in Geography. Series C. General and Mathematical Geography. No. 1. The Royal University of Lund. Sweden (C.W.K. Gleerup) pp. 136-137.
14. Hagerstrand. T. 1952 .The Propagation of Innovation Waves. Lund Studies in Geography. Lund, 22-35.
15. Maloney, S .L. P .1986. “Periodic markets: Their functions and spatial patterns in Tamil Nadu, South India” Ph.D. Thesis. Rutgers Universit. Brunswick.New Jersey.11-14.
16. Moseley, M.J.1979. Accessibility: The Rural Challenge. Methuen, London, 3-5.

17. Moser, C .O. N .1980.Why the poor remain poor? The experience of Bogoto market trader in the 1970s. *Journal of Interamerican Studies and World Affairs* 22:365–387.
18. Schneider, H .1999.Livelihood Strategies of Urban Households in Secondary Cities in Thailand and the Philippines-A Comparison. In G.P.Chapman, A.K., Dutt and R.W. Bradnock (Eds) *Urban Growth and Development in Asia.: living in The Cities.* SOAS Studies in Development Geography. Ashgate. Volume 2.Aldershot. 222-243.
19. Smith, R. H .T .1980. Periodic market-places and periodic marketing: review and prospect. *Progress in Human Geography.* 4:1–31.